

Začnu tak trochu od konce. V pátek 26. září při snídani jsem se zeptala syna na nějakou banální věc. "Nevím," odpověděl jako obvykle a hodil patkou dlouhých vlasů. Normálně bych vypěnila, místo toho jsem málem spadla pod stůl smíchy.

Nechápavě si mě změřil a pronesl svou druhou oblíbenou větu: "Co jé?" (Třetí a poslední větu "Dej mi něco k jídlu," nepoužil, neb jsem mu dala něco k jídlu.) "Ale nic," dusila jsem se rohlíkem, "na něco jsem si vzpomněla." Po stopadesátédeváté jsem vyčetla z jeho pohledu, jak jsem naprosto nemožná, ale opět mě to nerozhodilo. "Ahoj," pozdravil mluvka, hodil patkou a odkráčel se válet do vzdělávací instituce. A já s úsměvem trpěného rodiče kvačila do pracovního procesu. V pátek ráno po čtvrtěční pubertácké Krychli v Balbínově poetické hospůdce. Jo jo, takhle to bylo.

V Balbínce jsme od vědeckého týmu - **Milan Jablonský**, demonstrátor **Petr Jablonský** a asistent (nebo docent?)

Petr Sedláček

- obdrželi přednášku o onemocnění zvaném

Puberta

, časovém vymezení jejího trvání, s názornými ukázkami pubertálních příznaků, pohlavních odlišností u dívek a chlapců (někteří diváci si kreslili poznámky) a změnami v chování takto postižených jedinců. Zmiňovaní vědci se pokusili vysvětlit i vznik názvu choulostivé situace zvané noční poluce. Jablonského citaci

z Dějin čarodějnictví v Čechách o démonu mužském a ženském v podvědomí výronem postiženého zmateného mladíka zpochybnil vědec Sedláček pravděpodobnějším vznikem pojmu, jenž zavedl jistý profesor (nemám paměť na jména). Použil slova svého patnáctiletého šišlavého syna, který v noci otce vzbudil vyděšen, že mu něco teče "po luce". Zajímavé bylo sledovat i popisované projevy dvojího chlapeckého honění v podání demonstrátora. Fyzické honění, nám důvěrně známé házení patkou před rodiči, či psychické honění před kamarády: "Vole tak jsem vzal fotrovi vole mercedesa vole a jel jsem vole 250?" Dívky, v pubertě precitlivělé a kritické ke svému vzhledu, trápí otázky krásy a vývinu ženských tvarů. "Mám malý prsa," pláče třináctka. "Budeš je mít větší," vece od novin otec. "A mám rovnátka," bečí dál. Otec ji chlácholí: "Budeš je mít větší?"

(Poutavá přednáška. Dovolila bych si jen polemizovat s uvedenou horní hranicí konce chlapecké puberty (50 let). Po pilném a pečlivém studování materiálu předkládám vlastní závěr, že puberta u mužů končí v lepším případě předčasným úmrtím, v horším případě demencí a nevyjasněným úmrtím. Zlí jazykové tvrdí, že oba konce mají na svědomí ženy, ale tento blud vyvrací svědectví sedminásobné vdovy paní Marie Jebavé z Kozína: "To není pravda!")

V programu Krychle nikdy nechybí hudební produkce. Tentokrát jsme se setkali s umělci v různých stádiích puberty. **Michal Knébl** si pro tento večer připravil několik osmiminutových písní. Protože občas vynechal sloku, nepatrně se zkrátily, ale celkovému vyznění a upřímnému vyznání to nijak neublížilo. Je to citlivý chlapec a má rád učitelky (asi jako jediný).

Petr Sedláček

je ještě hravý hoch, ale již se eroticky probouzí. Rád jezdí v tramvajích, v nichž pozoruje dívky a vdané ženy (Péťo!). Občas nahlíží klíčovou dírkou do koupelen, ale je to takové nevinné, vždyť je to šprýmař a chce jen vytáhnout špunt.

Známý vyhledavač talentů Jablonský přivedl na scénu Krychle svůj poslední objev, nadějného začínajícího písničkáře, svého synovce **Vládu Koněpáse** (nemám paměť na jména). Teprve patnáctiletý chlapec, ještě s chmýřím na hlavě, si píše písničky sám a všechny překvapil i obdivuhodně vybroušenou jevištní prezentací. Nejvíce zapůsobil písněmi

Malej pirát

(Rodiče však piráta nechtěli/ do školy ho chodit nutili?) a Kapitáne, kam s tou lodí
(melodii už jsem slyšela, a zdráhám se prozradit, který folkový bard ji před léty pobrukujícímu batoleti ukradl. Styď se, Žalmane).

Vláda představil i písně svých kamarádů - Zuzany, Elvise Presleyho

(Je to dobrý, mámo)

a Boba Dylana. Ale největší bombou byla složená píseň na pět slov od přítomných diváků (láska, hydroelektrárna, průvan, čokoláda, houby). Obecenstvo chtělo smutnou, Vláda exceloval a všechny si získal. Když vydrží deset dvacet

let hrát, jistě o něm uslyšíme.

O tři roky starší **Lucka Faltýnková** z Brna má nový řidičák a celá roztřesená z cesty po D 1 vystoupila v Balbínce jako jediná dívka. Pubertu již má za sebou, musela se trochu do role pubertáčky stylizovat, ale je třeba říci, že velmi úspěšně. Přítomné kytaristy (až na Knébla) strčila hravě do kapsy, zpěvem převýšila i mutujícího Koněpáse. No, už je to ženská! O závěr se postaral vytáhlý výrostek **Franta Vlček**. Protože Lucka třikrát přidávala, Františkovo vystoupení se posunulo zřejmě do hodiny, kdy už musí chodit spát. Začátečnická tréma, únava, a nervozita si vybraly svou daň. Na texty položené na židli (myslím ty, které nespady) již neviděl, jak se mu klížily oči, občas zapomněl slovo (jen asi každé dvacáté), jenže diváci Fandovi drželi palce, napovídali a nakonec jej ani nechtěli pustit z pódia. Usměvavý chlapec si vzpomněl, kudy se odchází, sedl si do hlediště a vytleskával své přídávky společně s nimi. Bravo, Františku!

Na pubertácké Krychli jsme se všichni chechtali pubertáckým projevům účinkujících a přitom doma bychom za totéž své drahé ratolesti v průměru sedmnáctkrát denně přizabili. Chápete to? Jak říká klasik Nováckého humoru P. N.: " Puberta je tu od toho, aby rodičům nebylo líto, až

Mezi Krychlemi

Napsal uživatel Džexna
Pátek, 03 Říjen 2003 04:00

budou děti odcházet z domova." Tak to nějak přežijme a poslední čtvrtek v říjnu si o tom v Balbínce na Krychli můžeme popovídat.